

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă are ca obiect **modificarea alineatului (1) al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările și completările ulterioare, pentru punerea de acord a prevederilor acesteia cu scopul pentru care au fost instituite măsurile de sprijin a familiilor, prin introducerea unei susțineri reale a familiilor pentru creșterea copilului.**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului a fost adoptată "din necesitatea îmbunătățirii echilibrului social economic al familiei, prin susținerea acesteia în vederea creșterii copilului, în scopul stimulării creșterii natalității și diminuării fenomenului de abandon al copiilor", după cum este precizat în expunerea de motive la aceasta.

Din păcate scopul atât de generos nu a fost însoțit de prevederi pe măsură, astfel încât, constatăm că **efectele anticipate nu sunt vizibile iar situația economică a familiilor cu copii se înrăutățește pe zi ce trece.**

Măsurile introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.148 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului **nu au condus la stimularea creșterii natalității**, România situându-se în prezent la nivelul ratei medii de natalitate pe Europa (10‰) și având indicele sintetic al fertilității de 1,3 față de nivelulul european de 1,5 copii la fiecare femeie aflată la vârsta fertilă.

Din analiza unor date statistice demografice la nivel european am constatat ca **statele cu cea mai mare rata a natalității și cel mai mare indice sintetic al fertilității sunt cele în care politicile publice în domeniul familiei sunt o prioritate iar măsurile de sprijin a familiilor, inclusiv pentru creșterea și îngrijirea copiilor, angajează resurse importante.** Astfel în anul 2007 rata natalității a fost în Irlanda 15‰, în Franța și Norvegia 13‰, în Suedia, Danemarca și Marea Britanie 12‰, iar indicele sintetic al fertilității s-a situat la nivelul 2,0 în Franța, 1,9 în Irlanda, Norvegia, Suedia, Danemarca și 1,8 în Marea Britanie.

Menținerea unei rate scăzute a natalității în România este efectul absenței politicilor de armonizare a vieții de familie cu viața profesională, a absenței creșelor și căminelor pentru copii, precum și a veniturilor reduse de care dispune majoritatea populației, și mai ales, persoanele tinere aflate la vârsta întemeierii unui cămin.

Ca atare considerăm că se impune o corecție majoră în privința sprijinului efectiv al familiilor în vederea creșterii copilului.

Aducerea pe lume a unui copil este o opțiune a cuplului și chiar dacă aceasta constituie o bucurie și un eveniment cu totul deosebit în familie, decizia de a avea sau nu un copil depinde în cea mai mare măsură de situația economică a familiei.

De situația economică a familiei depinde asigurarea unei bune îngrijiri a copilului, din primele zile de viață, starea lui de sănătate, precum și dezvoltarea fizică și intelectuală ulterioară a acestuia.

Ori, **sume pe care le primesc familiile astăzi, cu titlu de indemnizație, în vederea creșterii copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, sunt departe de a asigura copilului condiții decente de viață.**

Conform unor estimări recente, la nivelul Uniunii Europene, aproximativ 19.000.000 copii se află în stare de sărăcie. Raportul recent al Comisiei Europene privind protecția socială și incluziunea socială arată că 19 % din copiii europeni trăiesc sub amenințarea sărăciei, copiii fiind mult mai expuși riscului sărăciei decât restul populației. Conform acestui studiu, **în anul 2006 riscul de sărăcie în rândul copiilor atingea 25% dintre copiii din România și 26 % dintre copiii din Lituania și Polonia.**

Succint, aceasta ar însemna pentru România imposibilitatea de a li se asigura copiilor o copilărie și un trai decent, alimentație corespunzătoare, condiții de locuit, acces la servicii de sănătate și educație, ceea ce produce consecințe importante asupra stării națiunii și dezvoltării viitoare și durabile a României.

Pe de altă parte, **acordarea aceluși sume, ca indemnizație pentru creșterea copilului, tuturor persoanelor, indiferent de situația, veniturile și de contribuțiile sociale ale acestora se constituie într-o situație de discriminare evidentă.**

În primul rând, Ordonanța de urgență, prin modul în care a stabilit acordarea indemnizației, introduce **discriminarea între copii, între copiii celor care obțin venituri impozabile și copiii celor aflați temporar în dificultate, celor defavorizați sau excluși social, deși destinația indemnizației este pentru creșterea copilului.**

În al doilea rând, aducerea persoanelor la același numitor comun în privința cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului produce **discriminare între categoriile socio-profesionale care contribuie diferit la bugetul de stat și al asigurărilor sociale.**

Hotărârea nr. 241 din 16.08.2007 a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, pe care o anexăm la prezenta expunere de motive, constată caracterul discriminator și tratamentul diferențiat nejustificat al diferitelor categorii socio-profesionale în privința cuantumului indemnizației, **califică prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.148 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, ca fiind discriminatorii și recomandă Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Sanse modificarea legislației astfel încât să fie înlăturate aceste prevederi discriminatorii.**

Acestea sunt considerentele pentru care vă propunem, spre dezbateră și aprobare, prezenta propunere legislativă.

INIȚIATORI,

Minodora CLIVETI - deputat P.S.D.

Marian SARBU - deputat P.S.D.

